

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Royal Repentance?
Sin, Power and Corruption
in the David Narratives*

Sarah Gordon
December 11, 2016 • י"א כסלו תשע"ז

1 And Samuel died, and all Israel gathered, and lamented him, and they buried him in his house in Ramah. And David arose, and went down to the Desert of Paran. **2** And there was a man in Maon, whose possessions were in Carmel. And the man was very great, and he had three thousand sheep and one thousand goats; and he was, while shearing his sheep, in Carmel. **3** And the man's name was Nabal, and his wife's name was Abigail. And the woman was of good sense and of beautiful form, but the man was hard, and of evil deeds; and he was a Calebite. **4** And David heard in the desert, that Nabal was shearing his sheep. **5** And David sent ten youths, and David said to the youths, "Go up to Carmel, and you shall come to Nabal, and greet him in my name. **6** And you shall say, 'So shall you be living next year, and may peace be to you, and peace to your household, and peace to all that is yours. **7** And now, I have heard that they are shearing for you. Now, your shepherds were with us. We did not disgrace them, neither was anything missing to them all the time they were in Carmel. **8** Ask your youths and they will tell you, and may the youths find favor in your eyes, for we have come on a festive day. Give now, what your hand will find, for your servants and for your son David.' " **9** And David's youths came, and spoke to Nabal according to all these words, in David's name, and they rested. **10** And Nabal answered David's servants, and said, "Who is David, and who is the son of Jesse? Nowadays, there are many slaves, who break away, each one from his master. **11** Now, shall I take my bread and my water, and my meal which I have cooked for my shearers, and shall I give them to people of whom I know not whence they are?" **12** And David's youths turned around to their way, and returned, and told him according to all these words. **13** And David said to his men, "Gird each man his sword," and they girded each man his sword, and David too, girded his sword, and they went up after David, about four hundred men, and two hundred stayed with the luggage.

א וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקְבְּצוּ כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּבֵיתוֹ בְּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֵד אֶל מִדְבַּר פָּאֲרָן:
 ב וַאִישׁ בְּמַעֲוֹן וּמַעֲשָׂהוּ בְּכַרְמֵל וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְאֶלֶף עֲזִים וַיְהִי בְּגִזּוֹ אֶת צֹאנוֹ בְּכַרְמֵל:
 ג וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְגַּיִל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שְׂכָל וַיִּפֹּת תָּאֵר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כָּלְבִי (כְּתִיב כְּלָבוֹ):
 ד וַיִּשְׁמַע דָּוִד בְּמִדְבַּר כִּי גִזָּז נָבָל אֶת צֹאנוֹ:
 ה וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרִים עֲלוּ כְרַמְלָה וּבְאַתֶּם אֶל נָבָל וּשְׂאַלְתֶּם לוֹ בְּשֵׁמִי לְשָׁלוֹם:
 ו וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחִי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם:
 ז וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי גִזְזִים לְךָ עַתָּה הָרְעִים אֲשֶׁר לְךָ הֵיוּ עִמָּנוּ לֹא הִכְלַמְנוּם וְלֹא נִפְקַד לָהֶם מְאוּמָה כָּל יְמֵי הַיּוֹתֶם בְּכַרְמֵל:
 ח שְׂאֵל אֶת נְעָרֶיךָ וַיִּגִּדוּ לְךָ וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֹ בְעֵינֶיךָ כִּי עַל יוֹם טוֹב בָּאוּ (כְּתִיב בְּנוֹ) תִּנְהַ נָא אֶת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנֶיךָ לְדָוִד:
 ט וַיָּבֹאוּ נְעָרֵי דָוִד וַיִּדְבְּרוּ אֶל נָבָל כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיִּנּוּחוּ:
 י וַיַּעַן נָבָל אֶת עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן יִשָּׁי הַיּוֹם רַבּוֹ עַבְדִּים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדָנָיו:
 יא וְלִקַּחְתִּי אֶת לַחְמִי וְאֶת מִימֵי וְאֶת טֶבַחְתִּי אֲשֶׁר טֶבַחְתִּי לְגִזְזֵי וְנִתְתִּי לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּתִי אִי מִזֶּה הַמָּה:
 יב וַיְהִי כֹכּוֹ נְעָרֵי דָוִד לְדַרְכָּם וַיָּשׁבוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּגְדּוּ לוֹ כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 יג וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲנָשָׁיו חָגְרוּ | אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ גַם דָּוִד אֶת חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ | אַחֲרָי דָּוִד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאוֹתַיִם יָשְׁבוּ עַל הַכְּלִים:

14 And one youth of the youths, told Abigail, the wife of Nabal, saying, "Behold, David sent messengers from the desert to greet our master, and he drove them away. **15** And the men are very good to us; and we were not disgraced, nor was anything missing to us all the time we went with them, when we were in the field. **16** They were a wall over us both night and day, all the time we were with them, pasturing the sheep. **17** And now, know and see what you will do, for the evil has been decided upon against our master and against all of his household; and he is such a base person that one cannot speak to him." **18** And Abigail hastened and she took two hundred loaves, and two earthenware jugs of wine, and five prepared sheep, and five seah of flour of roasted ears of grain, and one hundred clusters of raisins, and two hundred cakes of figs; and she placed them on the donkeys. **19** And she said to her youths, "Go on ahead of me. Behold, I am coming after you." And she did not tell her husband Nabal. **20** And it was, that she was riding on the donkey, and coming down, under cover of the mountain, and behold, David and his men were coming down toward her, and she met them. **21** And David said, "Surely in vain have I watched all this fellow has in the desert, so that nothing was missing of all that is his, and he has returned me evil for good. **22** So shall God do to David's enemies, and so shall He continue, if I leave over of all that he has, by the morning light, even one dog." **23** And Abigail saw David, and she hastened and leaned off the donkey; and she fell on her face before David, and prostrated herself on the ground. **24** And she fell at his feet, and said, "In me alone, my lord, is the iniquity. Now, let your handmaid speak into your ears, and hearken to the words of your handmaid. **25** Let not my lord take heed of this base fellow, of Nabal, for like his name, so is he. Nabal is his name, and ungratefulness is with him: and I, your handmaid, did not see my lord's youths whom you sent. **26** And now, my lord, as the Lord lives and by your life, (I swear) that the Lord has withheld you from coming to bloodshed, and from saving yourself with your hand. And now, may your enemies and those who seek evil to my lord, be as Nabal. **27** And now, this gift which your handmaid has brought to my lord, shall be given to the youths who walk at my lord's feet.

יָד וְלֹאֲבִיגַיִל אֶשֶׁת נָבָל הִגִּיד נְעָר אֶחָד
 מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה שְׁלַח דָּוִד מִלְּאֲכִים
 מֵהַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנָינוּ וַיַּעַט בָּהֶם:
 טו וְהָאֲנָשִׁים טָבִים לָנוּ מְאֹד וְלֹא הִכְלַמְנוּ
 וְלֹא פָקְדְנוּ מֵאוֹמֶה כָּל יְמֵי הַתְּהַלְכָנוּ
 אִתָּם בַּהֵיוֹתָנוּ בַשָּׂדֶה:
 טז חוֹמֶה הָיוּ עָלֵינוּ גַם לַיְלָה גַם יוֹמָם כָּל
 יְמֵי הָיִוֹתָנוּ עִמָּם רַעִים הַצֹּאן:
 יז וְעַתָּה דְעֵי וּרְאֵי מַה תַּעֲשִׂי כִּי כָלְתָה
 הָרָעָה אֶל אֲדֹנָינוּ וְעַל כָּל בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן
 בְּלִיעַל מִדְבַר אֱלֹהֵי:
 יח וְתִמְהַר אֲבִיגַיִל (כְּתִיב אֲבֹגִיל) וְתִקַּח
 מֵאֲתִים לֶחֶם וּשְׁנַיִם נְבָלֵי יַיִן וְחֲמֵשׁ צֹאן
 עֲשׂוּיֹת (כְּתִיב עֲשׂוּיֹת) וְחֲמֵשׁ סָאִים קְלֵי
 וּמֵאָה צְמֻקִים וּמֵאֲתִים דְּבָלִים וְתָשֶׂם עַל
 הַחֲמֹרִים:
 יט וְתֹאמֶר לְנְעָרֶיהָ עֲבְרוּ לִפְנֵי הַנְּגִי
 אַחֲרֵיכֶם בָּאָה וְלֹאִישָׁה נָבָל לֹא הִגִּידָה:
 כ וְהָיָה הִיא | רִכְבַּת עַל הַחֲמֹר וַיִּרְדֹּת
 בַּסֶּתֶר הָהָר וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו יֹרְדִים
 לְקִרְאָתָהּ וְתִפְגַּשׁ אִתָּם:
 כא וְדָוִד אָמַר אַךְ לְשִׁקָּר שְׁמַרְתִּי אֶת כָּל
 אֲשֶׁר לָזָה בַּמִּדְבָּר וְלֹא נִפְקַד מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ
 מֵאוֹמֶה וַיֵּשֶׁב לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה:
 כב כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹקִים לְאִיבֵי דָוִד וְכֹה יִסְיֵף
 אִם אֲשִׁיר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ עַד הַבֶּקֶר
 מִשְׁתִּין בְּקִיר:
 כג וְתָרָא אֲבִיגַיִל אֶת דָּוִד וְתִמְהַר וְתִרְדַּ
 מֵעַל הַחֲמֹר וְתִפֹּל לְאַפֵּי דָוִד עַל פְּנֵיהָ
 וְתִשְׁתַּחוּ אַרְצָ:
 כד וְתִפֹּל עַל רַגְלָיו וְתֹאמֶר בִּי אֲנִי אֲדֹנִי
 הָעוֹן וְתִדְבַר נָא אִמְתָּךְ בְּאָזְנֶיךָ וַיִּשְׁמַע אֶת
 דְּבָרֵי אִמְתָּךְ:
 כה אֵל נָא יִשִׁים אֲדֹנִי | אֶת לְבוֹ אֵל אִישׁ
 הַבְּלִיעַל הַזֶּה עַל נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא
 נְבָל שְׁמוֹ וְנִבְלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אִמְתָּךְ לֹא
 רָאִיתִי אֶת נְעָרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ:
 כו וְעַתָּה אֲדֹנִי חֵי ה' וְחֵי נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר
 מִנְעַךְ ה' מִבּוֹא בְּדַמַיִם וְהוֹשַׁע יָדְךָ לָךְ
 וְעַתָּה יִהְיוּ כְּנָבָל אִיבֶיךָ וְהַמְּבַקְשִׁים אֶל
 אֲדֹנִי רָעָה:
 כז וְעַתָּה הַבְּרִכָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ
 לְאֲדֹנִי וְנִתְּנָה לְנְעָרִים הַמְתְּהַלְכִים בְּרַגְלֵי
 אֲדֹנִי:

28Forgive now your handmaid's transgression, for the Lord shall make for my lord a sure house, for my lord fights the wars of the Lord. And let no evil be found in you all your days. **29**And a man has arisen to pursue you and to seek your soul. But my lord's soul shall be bound in the bundle of life with the Lord your God, while the soul of your enemies, the Lord will sling it with the hollow of the sling. **30**And it will be, when the Lord will do to my lord according to all the good which He spoke concerning you, and He will appoint you as ruler over Israel.

31Let this not be to you as a stumblingblock and a remorse of heart to my lord, that you have shed blood without cause, or that my lord has avenged himself. And when the Lord will do good to my lord, you shall remember your maidservant."

32And David said to Abigail, "Blessed is the Lord God of Israel, Who has sent you towards me on this day.

33Blessed is your advice, and blessed be you, who have restrained me this day from coming into bloodshed, and from avenging myself with my own hand. **34**And indeed, as the Lord God of Israel lives, Who has restrained me from harming you, (I swear) that had you not hastened and come toward me, there would not have been left to Nabal until daybreak, even one dog." **35**And David took from her hand that which she had brought him, and he said to her, "Go up in peace to your house. See that I have hearkened to your voice and have shown you favor." **36**And Abigail came to Nabal, and behold, he had a feast in his house like the feast of the king; and Nabal's heart was merry within him, and he was very drunk. And she did not tell him anything, less or more until daybreak. **37**And it was in the morning, when the wine had left Nabal, that his wife told him these things, and his heart died within him, and he became like stone.

38And it was just ten days after, that the Lord inflicted a stroke on Nabal, and he died. **39**And David heard that Nabal had died, and he said, "Blessed is the Lord, Who has judged the cause of my reproach from the hand of Nabal, and restrained His bondsman from evil, and returned Nabal's evil upon his own head." And David sent, and spoke concerning Abigail to take her to him for a wife. **40**And David's servants came to Abigail, to Carmel, and spoke to her, saying, "David has sent us to you to take you to him for a wife." **41**And she arose, and prostrated herself upon her face to the ground, and said, "Behold, your bondswoman is a slave to wash the feet of my lord's servants." **42**And she hastened, and mounted the donkey with her five maidens who went with her. And she went after David's messengers, and became his wife.

43And David took Ahinoam from Jezreel, and they both became his wives.

44And Saul had given his daughter, Michal, wife of David, to Palti the son of Laish, who was from Gallim.

כח שֶׁאֵין נֹא לְפֶשַׁע אֲמַתְךָ כִּי עָשָׂה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנָי בֵּית נְאֻמוֹ כִּי מִלְחָמוֹת יְהוָה אֲדֹנָי גִּלְחָם וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא בְךָ מִיָּמַיךָ:
כט וַיִּקָּם אָדָם לְרֹדְפֶךָ וּלְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשְׁךָ וְהִיטָה נַפְשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה | בְּצִרוּר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת נַפְשׁ אֲיִבֶיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקֶּלַע:

ל וְהָיָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנָי כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבַּר אֶת הַטּוֹבָה עֲלֶיךָ וְצוֹן לְנַגִּיד עַל יִשְׂרָאֵל:

לא וְלֹא תִהְיֶה זֹאת | לְךָ לְפֹקָה וּלְמַכְשׁוֹל לֵב לְאֲדֹנָי וּלְשֹׁפֵךְ דָּם חַנָּם וְלַהוֹשִׁיעַ אֲדֹנָי לֹו וְהִיטֵב יְהוָה לְאֲדֹנָי וְזָכַרְתָּ אֶת אֲמַתְךָ:

לב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבְיָגַל בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְךָ הַיּוֹם הַזֶּה לְקַרְאֹתִי:

לג וּבְרוּךְ טַעַמְךָ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר כָּלַתְנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְּדַמַּיִם וְהִשַׁע יָדַי לִי:

לד וְאוֹלָם חַי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִנְעָנִי מִהָרַע אֲתָךְ כִּי | לֹוּלִי מִהֲרַת וּתְבַאת (כְּתִיב וּתְבַאתִי) לְקַרְאֹתִי כִּי אִם נֹוֹתֵר לְנָבָל עַד אֹוֹר הַבֶּקֶר מִשְׁתִּין בְּקִיר:

לה וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָה אֶת אֲשֶׁר הִבִּיֵּאה לֹו וְלֹה אָמַר עָלַי לְשִׁלוֹם לְבֵיתְךָ רֵאִי שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְךָ וְאַשָׁא פְּנֶיךָ:

לו וּתְבֹא אֲבִיגַיִל | אֶל נָבָל וְהִנֵּה לֹו מִשְׁתָּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתָּה הַמֶּלֶךְ וּלֹב נָבָל טוֹב עָלָיו וְהוּא שָׁכַר עַד מָאֵד וְלֹא הִגִּידָה לֹו דְבַר קָטָן וְגָדוֹל עַד אֹוֹר הַבֶּקֶר:

לז וְהִי בְּבַקֵּר בְּצֹאת הַיּוֹם מִנְבֵּל וּתְגַד לֹו אֲשֶׁתוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמַת לְבֹו בְּקִרְבּוֹ וְהוּא הָיָה לְאַבּוֹן:

לח וְהִי כַעֲשֹׂרֵת הַיָּמִים וַיִּגַּף יְהוָה אֶת נָבָל וַיָּמַת:

לט וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מַת נָבָל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רַב אֶת רִיב חֲרַפְתִּי מִיַּד נָבָל וְאֶת עַבְדּוֹ חֲשַׁךְ מִרְעָה וְאֶת רַעַת נָבָל הִשִּׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר בְּאַבְיָגַיִל לְקַחְתָּהּ לֹו לְאִשָּׁה:

מ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלַחְנוּ אֵלֶיךָ לְקַחְתְּךָ לֹו לְאִשָּׁה:

מא וּתְקַם וּתְשַׁתַּחוּ אַפַּיִם אֶרְצָה וּתֹאמֶר הִנֵּה אֲמַתְךָ לְשֹׁפְחָה לְרוּחַץ רִגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי: **מב** וּתְמַהֵר וּתְקַם אֲבִיגַיִל וּתִרְכַב עַל הַחֲמֹור וּחֲמֹשׁ נַעֲרֹתֶיהָ הַהֹלְכוֹת לְרַגְלָהּ וּתְלַךְ אַחֲרַי מִלְּאֲכִי דָוִד וּתְהִי לֹו לְאִשָּׁה: **מג** וְאֶת אַחֲיִנְעָם לְקַח דָּוִד מִיִּזְרְעֵאל וּתְהִינָן גַּם שְׁתִּיָּהוּ לֹו לְנָשִׁים:

מד וְשֹׁאוֹל נָתַן אֶת מִיכָל בִּתּוֹ אֲשֶׁת דָּוִד לְפִלְטִי בֶן לִישׁ אֲשֶׁר מִגְּלִים:

Chart #1:

	David and Batsheva	David and Naval
Similar words: drunkenness, סתר, חרב, שלום	<p>"ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום המלחמה" (שמואל ב, יא:ז)</p>	<p>"ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר-לך שלום" (שמואל א, כה:ו)</p>
	<p>כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את-הדבר הזה נגד כל-ישראל ונגד השמש: (שמואל ב, יב:יב)</p>	<p>והיה היא רכבת על-החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: (שמואל א, כה:כ)</p>
	<p>ויאמר דוד אל-המלאך כה-תאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה כי-כזה וכזה תאכל החרב (שמואל ב, יא:כה)</p> <p>ועתה לא-תסור חרב מביתך עד-עולם עקב כי בזתני ותקח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: (שמואל ב, יב:י)</p>	<p>(יג) ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את-חרבו ויחגרו איש את-חרבו ויחגר גם-דוד את-חרבו... (שמואל א, כה:יג)</p>
	<p>ויקרא-לו דוד ויאכל לפניו וישת וישפרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם-עבדי אדניו ואל-ביתו לא ירד: (שמואל ב, יא:יג)</p>	<p>...ולב נבל טוב עליו והוא שפר עד-מאד... (שמואל א, כה:לו)</p>
Use of messengers	<p>Messengers sent to get Batsheva and Uriah, Yoav/Bnei Amon as intermediaries causing Uriah's death</p>	<p>Messengers sent to Naval, messengers sent to David by Avigayil</p>
Interest in married woman	<p>Batsheva</p>	<p>Avigayil (See Gemara Megillah 14b)</p>
Betrayal of married man	<p>David betrays Uriah, sleeps with Batsheva</p>	<p>Avigayil betrays Naval, going behind his back to help David</p>
Women referred to as wives of original husbands (possible rebuke of David)	<p>ותשמע אשת אוריה כי-מת אוריה אישה ותספד על-בעלה: (שמואל ב, יא:כו)</p>	<p>וישב דוד עם-אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתיו נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת-נבל הכרמלית: (שמואל א, כז:ג)</p>
Justification of מורד used for (at-tempted) murder	<p>For murder of Uriah (Kiddushin 43a)</p>	<p>For attempted killing of Naval (Gemara Megillah 14b)</p>

Chart #2: Context of the פרק	
Shmuel Alef, Perek 34	David does not kill Shaul at עין גדי (cuts his cloak)
Shmuel Alef, Perek 35	David wants to kill Naval
Shmuel Alef, Perek 36	David does not kill Shaul at מדבר ציף (takes his jug/spear)

Chart #3: Similarities between Naval and Shaul
<ul style="list-style-type: none"> • David uses language of משלם רעה תחת טובה about both Shaul (Speech in Shmuel Alef: 24) and Naval (Shmuel Alef, 25:21). • Family members of Shaul (Yonatan, Michal) and Naval (Avigayil, נער) have more loyalty to David. • Naval acts like a king: ותבא אביגיל אל-נבל והנה-לו משתה בביתו כמשתה המלך (Shmuel Alef, 25:36)

Chart #4: David vs Shaul	
Shaul wipes out עיר כהנים because they feed David.	David almost wipes out נבל and his (male) household because they don't feed David.
Shaul unjustly seeks revenge against perceived threats to his authority (David).	David attempts to seek revenge on Naval for insulting his authority.

Sources:

<p>1. Rav Yosef Kara (France, 1065-1135)</p> <p>Why mention here the death of Shmuel, in order to state that if Shmuel was alive, David would never have threatened to kill all men in Naval's household, since he would have feared Shmuel.</p>	<p>1. רב יוסף קרא, שמואל א, כה:א מה לנו להזכיר כאן מיתתו של שמואל, אלא להודיע אילו היה שמואל קיים לא היה דוד אומר למטה מן העניין "אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר" (כה:לד) לפי שהיה מתיירא משמואל</p>
<p>2. Talmud Bavli Megillah 14a-14b:</p> <p>Rabbah bar Shmuel said: It was concerning the matter of Niddah blood. She brought (a stain) of blood to show him (for a ruling). He said: Do we examine Niddah blood at night? She said: Do we judge capital cases at night (how can you condemn Naval to death)? He said: He is mored b'malchut (a rebel against the king) and can be judged differently. She said: Shaul is still alive and your authority has not yet spread! He said "blessed is your reasoning and blessed are you who stopped me from coming to blood".</p> <p>This implies two instances of blood (and the pesukim only mention attempted murder)! Rather, Avigayil revealed her leg, and David travelled three parsas (a distance). He said: Listen to me (have relations with me). She said: "This should not be a stumbling block for you". "This" implies there is another occasion (where David will stumble)! And what was that? The incident with Batsheva. And in the end it was that way.</p> <p>"Yet the soul of my master should be bound in the bond of life". As she took leave of him, she said: "G-d should deal well with my master and you should remember your handmaiden". Rav Nachman says: It is as people say: 'When a woman talks, she spins'. Other say, 'a goose stoops as it goes, but its eyes look afar'.</p>	<p>2. תלמוד בבלי מגילה יד. - יד: אמר רבה בר שמואל: על עסקי דם הבא מן הסתרים. נטלה דם והראתה לו. אמר לה: וכי מראין דם בלילה? - אמרה לו: וכי דנין דיני נפשות בלילה? - אמר לה: מורד במלכות הוא, ולא צריך למידייניה. - אמרה לו: עדיין שאול קיים, ולא יצא טבעך בעולם. - אמר לה: וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני [היום הזה] מבוא בדמים. דמים תרתי משמע! אלא מלמד שגילתה את שוקה, והלך לאורה שלש פרסאות. אמר לה: השמיעי לי! - אמרה לו: לא תהיה זאת לך לפוקה, זאת - מכלל דאיכא אחריתי, ומאי ניהו - מעשה דבת שבע, ומסקנא הכי הואי. והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים. כי הוות מיפטרא מיניה אמרה ליה והטיב ה' לאדני וזכרת את אמתך, אמר רב נחמן: היינו דאמרי אינשי: איתתא בהדי שותא פילכא. איכא דאמרי: שפיל ואזיל בר אוזא ועינוהי מיטייפי.</p>

<p>3. Midrash Shmuel 33:12:</p> <p>Rav Yitzchak stated, a "vav" is missing from her name, as she set her eyes on him while she was still a married woman, so the text writes her name with a defect, אבגל.</p>	<p>3. מדרש שמואל כג:יב</p> <p>אמר רבי יצחק שנחסרה לה יו"ד משמה, לפי שנתנה עיניה בו כשהיא אשת איש, לפיכך פגמה הכתוב, אביגיל תניינא אבגל /אביגל/ כתיב.</p>
--	--

<p><u>For further study:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Rabbi Hayyim Angel, "Avigayil and David: The Role of That Narrative in Sefer Shemuel" (recording on YUTorah.org) • Rav Amnon Bazak, מלך בישראל, שמואל א', • Rabbi Shmuel Herzfeld, "David and Bat-Sheva, A Close Textual Analysis", Milin Havivin, Yeshivat Chovevei Torah, June 2005. • M. Garsiel, The First Book of Samuel.
--